

Sygn. akt VII K 497/15

Dnia 19 maja 2016r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Katarzyna Maciaszek

Protokolant st. sekr. sąd. Agnieszka Dębowa

w obecności oskarżyciela publicznego mł. inspektora Służby Celnej T. W.

po rozpoznaniu dnia 19.05.2016r

sprawy **J. N.**, syna A. i B. z domu J., ur. (...) w P.,

oskarżonego o to, że:

uchylał się od opodatkowania podatkiem akcyzowym poprzez nie złożenie w terminie określonym w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008r o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014r, poz. 752 ze zm.) właściwemu organowi tj. Naczelnikowi Urzędu Celnego w K. deklaracji dla podatku akcyzowego za miesiąc marzec 2010r do dnia 25 kwietnia 2010r z tytułu użycia oleju opałowego w ilości 6904 litrów objętego określoną stawką akcyzy związaną z jego przeznaczeniem, które to zużycie było niezgodne z przeznaczeniem uprawniającym do zwolnienia od akcyzy albo zastosowania tej stawki akcyzy. Przez co narażono na uszczuplenie podatek akcyzowy na kwotę 12579,00 zł

tj. o czyn z art. 54 § 2 i § 1 ustawy z dnia 10 września 1999r Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2013r., poz. 186, z późn. zm.)

1. uznaje oskarżonego **J. N.** za winnego zarzucanego mu czynu wypełniającego dyspozycję art. 54 § 2 i § 1 k.k.s. z tym uzupełnieniem, iż ustala datę czynu na dzień 27 kwietnia 2010r. i za to na podstawie art. 54 § 2 k.k.s. wymierza mu karę 30 (trzydzieści) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 65 (sześćdziesiąt pięć) złotych,

2. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 265 (dwieście sześćdziesiąt pięć) złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych.

SSR Katarzyna Maciaszek

Sygn. akt VII K 497/15

UZASADNIENIE

Art. 54 § 2 w zw. z § 1 k.k.s. penalizuje m.in. zachowanie podatnika polegające na uchylaniu się od opodatkowania poprzez m.in. nieskładanie deklaracji, przez co następuje narażenie podatku na uszczuplenie, jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest mniej wartości. Penalizacja ta jest następstwem wprowadzonej przez przepisy art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008r. o podatku akcyzowym (Dz. U z 2014r., poz. 752) powinności zgodnie z którą podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego:

1) składać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru,

2) obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby celnej

- za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.

Z poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych wynika, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu. Zestawienie w obrocie ilościowym olejami opałowymi z obniżoną stawką akcyzy a mianowicie ilości zakupionego oleju opałowego z ilością sprzedanego oleju i stanem oleju opałowego na początku i na końcu okresu kontrolowanego dało podstawy do przyjęcia, iż co do 6904 litrów oleju opałowego należało uiścić podatek akcyzowy w pełnej wysokości (brak było dowodów wskazujących, że zakupiony olej opałowy został zużyty zgodnie z przeznaczeniem).

Skoro jednak wymieniony miał możliwość a zarazem obowiązek złożenia zeznania do 25 kwietnia 2010r., to błędem było wskazanie przez oskarżyciela tej daty jako daty czynu. W tej bowiem dacie oskarżony nie był jeszcze w zwłoce ze złożeniem omawianej deklaracji. Do popełnienia przez niego tego czynu przez zaniechanie doszło dnia następnego (nie będącego dniem ustawowo wolnym od pracy) tj. 27 kwietnia 2010r. i stąd konieczność zmiany opisu czynu.

Art. 54 § 2 k.k.s. przewiduje typ uprzywilejowany omawianego wyżej przepisu uzależniony od wysokości kwoty podatku narażonego na uszczuplenie (kwota ta musi być małej wartości – w rozumieniu art. 53 § 14 k.k.s.).

Mając na uwadze powyższe należało uznać, iż oskarżony działaniem swoim wypełnił przedmiotowe znamiona zarzucanego mu przestępstwa.

Stronę podmiotową czynu stanowi umyślność. Oskarżony działał umyślnie. Jako podatnik prowadząc działalność gospodarczą i będąc zobowiązanym do złożenia deklaracji nie złożył jej w terminie.

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego należy ocenić jako nieduży. Przemawia za tym przede wszystkim kwota podatku narażonego na uszczuplenie (12.579 zł.), w sytuacji, gdy art. 54 § 2 k.k.s. w 2010r. penalizacją obejmował czyny do kwoty 263.400 zł.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, będący przedmiotem oceny i analizy Sądu, pozwala na przypisanie oskarżonemu winy za popełnienie zarzucanego mu czynu, albowiem w czasie swojego bezprawnego, karalnego i karygodnego zachowania, mając możliwość podjęcia decyzji zgodnej z wymogami prawa, nie dał posłuchu normie prawnej.

Przy wymierzaniu oskarżonemu kary Sąd jako okoliczność łagodzącą uwzględnił uprzednią niekaralność oskarżonego (k. 69).

Mając na uwadze powyższe wraz z wysokim stopniem winy i niedużym stopniem społecznej szkodliwości czynu Sąd wymierzył oskarżonemu karę 30 stawek dziennych grzywny. Jednocześnie ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 65 zł Sąd kierował się wskazaniem z art. 23 § 3 k.k.s.

Sąd nie podzielił zapatrywań oskarżyciela publicznego – Urzędu Celnego – co do konieczności wymierzenia kary grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 70 zł stawka. Taka kara stanowiłaby ponad połowę wysokości podatku narażonego na uszczuplenie. W przedmiotowej sprawie postawiono oskarżonemu jedynie zarzut nie złożenia w ustawowym terminie deklaracji. Zauważyć jednocześnie należy, iż zgodnie z art. 17 § 1 k.k.s. i art. 143 § 1 -3 k.k.s. oskarżony miał w toku postępowania przygotowawczego możliwość skorzystania z instytucji dobrowolnego poddania się odpowiedzialności. W przekazanych Sądowi aktach sprawy brak informacji, czy został o powyższym pouczony. Wówczas wymieniony zobowiązany by był do uiszczenia tytułem kary grzywny kwoty co najmniej 583,33 zł (według stanu na 2015r.). Stąd też Sąd uznał wymierzoną mu karę za sprawiedliwą i słuszną.

Mając na względzie sytuację majątkową oskarżonego, który uzyskuje miesięczne dochody w kwocie ok. 1500 zł i ma na swoim utrzymaniu 3 dzieci oraz fakt, iż pozostaje we wspólnym gospodarstwie domowym ze współmałżonką, która uzyskuje dochody w kwocie około 1400 zł Sąd uznał, iż uiszczenie przez niego kosztów sądowych nie będzie dla niego zbyt uciążliwe i dlatego na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i art. 627 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wspomniane koszty w kwocie 265 zł.

Na koszty, którymi obciążono oskarżonego złożyły się:

- kwota 195 zł. tytułem opłaty, obliczona zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49, poz. 223 z 1983r.),
- kwota 30 zł. tytułem opłaty za wydanie informacji ustalona w oparciu o § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014r. w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (Dz. U. z 2014r., poz. 861.),
- kwoty 40 zł. (2 x 20) tytułem ryczałtu za doręczenie wezwań i innych pism obliczona zgodnie z § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym.

SSR Katarzyna Maciaszek